

DOBITNIKI PRIZNANJ OF V NAŠI OBČINI

Predstavljamo letošnje dobitnike srebrnih priznanj OF, ki so bila podeljena pred praznikom Osvobodilne fronte

NAŠA SKUPNOST, glasilo SZDL občine Ljubljana-Moste-Polje.

KUD SVOBODA Zadvor.



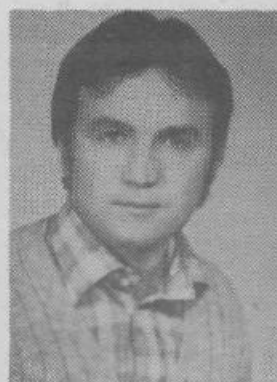
IVAN BENEDIK, rojen 1923, upokojenec, stanuje v Zg. Kašju štev. 30, Ljubljana-Polje,



MARIJA DEKLIN, rojena 1899, upokojenka, stanuje v Ljubljani, Pohlina 10.



FRANC GRADIŠEK, rojen 1931, prosvetni delavec, stanuje v Senožetih, pošta Dol pri Ljubljani



SREČKO ČOŽ, rojen 1946, ekonomist, stanuje v Novem Polju c. XIV/3a, Ljubljana-Polje.



PAVLE JERIHA, rojen 1922, diplomirani pravnik, stanuje na Pokopališki cesti št. 8.



SLAVKA KASTELIC, rojena 1927, upokojenka, stanuje v Sostrem, Cesta 13. julija 44.



MARKO OSREDKAR, rojen 1917, diplomirani veterinar, stanuje v Ljubljani, Rojčeva 10.



FRANC PANGERŠIČ, rojen 1912, upokojenec, stanuje v Ljubljani, Snebrska 50.



MILENKO ROŠ, rojen 1926, predmetni učitelj, stanuje v Ljubljani, Kvedrova 14.



KONSTANTIN STOJANOVIČ, rojen 1929, oficir JLA, stanuje v Zalogu, Pot na Hraše 3, p. Ljubljana-Polje.



BOŽIDAR TONI, rojen 1940, diplomirani elektroinženir, stanuje na Studencu št. 15, Ljubljana-Polje.



VERA ZAVRŠNIK, rojena 1915, upokojenka, stanuje v Ljubljani, Trpinčeva 27.



DANIJELO ŽITNIK, rojen 1932, gradbeni tehnik, stanuje na Bizoviški c. št. 2, p. Dobrunje.

VELANA ME JE NAVDUŠILA

Ob občinskem prazniku so nas obiskali predstavniki nekaterih delovnih organizacij iz Bileče. Ob njihovem povratku domov se je z enim od njih pogovarjal naš dopisnik iz te pobratene občine Ivo Gajič

Nova poznanstva so vedno dobrodošla, posebno še, če se sklepajo z ljudmi, kakršen je Rajko Rogan, direktor TOZD Preproge v Bilečanki. Preden koga obiščeš, si kar nehote ustvariš predstavo o njem in moram reči, da sem se o Rajku krepko uštel. Pričakoval sem starejšega moža (najbrž zato, ker je direktor), Rajko pa je še zelo mlad. Še bolj pa sem bil presenečen, ko me je nagovoril v čisti slovenščini.

»Ne, ne. Nisem se naučil slovenščine v teh treh dneh, ko sem bil na obisku v vaši občini,« se je smehljajl moji zmedenosti.

»Zelo veliko časa sem porabil zanjo in še danes imam težave. V Ljubljani sem študiral tekstilno tehnologijo. Pravijo, da je študentsko življenje najlepše obdobje v človekovem življenju. Zato se tudi jaz vedno znova rad vračam v Ljubljano. Dve leti sem živel v akademskem kolegiju, dve leti pa v študentskem naselju. Pred šestimi leti je bilo to in od takrat sem prav vsako leto vsaj enkrat pri vas. Če že ne privatno, se udeležim simpozija tekstilnih tehnologov. Zato sem bil toliko bolj vesel, ko so me izbrali v delegacijo, ki se je udeležila proslave v počastitev vašega občinskega praznika.«

Tega, da je dobil za svoje diplomsko delo Prešernovo nagrado, ni povedal, toda ko sem to zvedel od žene, je le spregovoril tudi o tem.

»V štirih letih sem dokončal študij in za svoje delo Vpliv diizocianatov na lastnosti volnenih vlaken sem bil nagradjen. To je bila zame res velika čast. Ko sem dokončal študij, sem bil zares na velikem razpotju, saj bi se lahko mirno vpisal na tretjo stopnjo. Pa sem bil doma bolj potreben, zato sem se odločil, da se vrnem v Bilečo.«

Ko mi je kot pravi gostitelj ponudil sir in kajmak, dve hercegovski specialiteti, je nadaljeval:

»Zame kot tekstilca je bil najbolj zanimiv obisk v Velani, še posebno, ker sem bil tam kot študent. Kar nisem mogel verjeti, kako zelo so napredovali, saj se jih spominjam še iz

let, ko so imeli svoje prostore v Cukrarni. Velana je danes s svojo tehnologijo, organizacijo in asortimanom primer tekstilnega kolektiva pri nas. Prav prek vas bi se jim zahvalil za vsa prizadevanja, ki so jih vložili kot gostitelji naše delegacije. Navdušil me je tudi Saturnus s svojim novim obratom.

Tudi naša občina ima bogato revolucionarno tradicijo in prav gotovo ni naključje, da



Rajko Rogan – direktor TOZD v tovarni Bilečanka

se je pobratila prav z vašo občino. Res je, bili smo na Bledu, v Bohinju, na Voglu, videli smo bisere slovenske zemlje, pa so me vseeno bolj navdušili Janče, Pugled in Urh, še posebno slednji. Rad poslušam udeležence NOB o dogodkih iz teh junaških dni naše ne tako davne preteklosti in to, kar se je dogajalo na Urhu, mora ostati v spominu vsem. Tega ne smemo pozabiti! Nasprotno! Če se človek opeče, potem se bo ogibal ognja vsaj toliko časa, dokler ga bo rana pekla. Zato je danes naš koncept ljudske obrambe in obujanja revolucionarnih tradicij toliko pomembnejši. Neposredno v zvezi s tem bi poudaril svoje izredno presenečenje, ki sem ga doživel, ko sem prišel v vojašnico Polje. V njej sem bil že prej, kjo tam stale v glavnem samo barake. Danes je to ena izmed najbolj sodobnih vojašnic, da, morda celo sodobnejša, kot je naša bileška. (To kar težko verjamem, saj že pet mesecev preživljam v njej in se o njej izražam samo v superlativih.)

»Tako dobro smo bili sprejeti, da se resnično sprašujem,

kako se vam bomo oddolžili v naši Bileči.

Sicer pa bi morali pobratenje občin razumeti kot posebno prednost za razširitev sodelovanja na vseh področjih — od gospodarskega in kulturnega do sodelovanja v družbenopolitičnem življenju. Vse to bi morali izkoristiti kot eno posebnih možnosti, ki nudi več kot možnost normalnega sodelovanja — ne glede na to, kaj lahko mala Bileča nudi veliki Ljubljani.

Morda pa je ravno v tem prednost. Še posebno, ker imamo po naključju tudi iste panoge proizvodnje — tekstilno, prehrambeno in kovinsko. Ne mislimo sicer, da bi morali rezultate videti že

danes, toda če bomo nadaljevali s takim tempom, potem lahko že jutri rečemo, da smo zares veliko napravili na tem področju medsebojnega sodelovanja. Že v jeseni, ko bo občinski praznik občine Bileča, se bomo dogovorili še o konkretnem sodelovanju, ki ga dve občini s tako bogato revolucionarno tradicijo vsekakor morata imeti.«

Z Rajkom se bova še srečala. Nekaj časa še tu v Bileči, kasneje tudi v Ljubljani. S tako prijetnim človekom se pogovarjati je res pravo zadovoljstvo in takšni so v glavnem vsi Bilečani. Marljivi, delavni, gostoljubni. Majhna je Bileča, toda samo po številu prebivalcev, po ljudeh pa je velika.

IG

SREBRNI ZNAK SINDIKATOV SO PREJELI ČLANI OOS:

1. BORŠNIK Peter – SAP SERVO – mehanični obrati
2. BRDOVNIK Marija – ČREVARNA
3. CETINSKI Matija – GP Slovenija ceste – mehanični obrati
4. ČUDA Rada – VELANA
5. HRIBAR Franc – Papirnica Vevče
6. HOČEVAR Janez – Prometna sekcija Ljubljana-Moste
7. JERIHA Ciril – Papirnica Vevče
8. KOS Ciril – Slovenija ceste – TOZD Mehanični obrati
9. KASTELIC Stanislav – ARBO
10. PEČENIK Ivan – HP Kolinska
11. MRHAR Ivan – Papirnica Vevče
12. SERŠE Hela – OŠ Vide Pregarc
13. ŠIROLA Milan – INDOS
14. dr. STAMBOLJA Dušan – Veterinarska postaja Posavje
15. ZUPANČIČ Anica – Papirnica Vevče

Srebrni znak sindikatov Slovenije so prejele naslednje OOS:

1. OOS ŽIMA
2. OOS Saturnus – TOZD embalaža Moste
3. OOS DS občinske skupščine Moste-Polje
4. OOS TECTUM Ljubljana
5. OOS Mercator – TOZD Polje

OBČINSKI SVET
ZVEZE SINDIKATOV
LJUBLJANA-MOSTE-POLJE

STATUA – Delo akademskega kiparja Aladarja Zahariaša, ki simbolizira revolucionarno preteklost in rast naše občine. Ob občinskem prazniku so jo prejeli Edvard Kardelj, Franc Leskošek-Luka in Ivan Maček-Matija.



PRIZNANJA ZA DOLGOLETNO DELO IN SPODBUDA ZA NAPREJ

OSS ZS Ljubljana-Moste-Polje je na svečani seji pred delavskim praznikom dne 29. aprila podelil srebrne znake sindikatov Slovenije posameznim članom in OOS. Priznanja so prejeli delavci, ki so z dolgoletnim, predanim in uspešnim delom dokazali, da so si pridobili zaupanje delavcev in ugled pri opravljanju družbenopolitičnih nalog. OOS so predlagale svoje člane za podelitev priznanja, ker so vsa leta od osvoboditve tudi v najtežjih razmerah ter v obdobju naše socialistične graditve — obnove dežele in dalje kot člani sindikata in sindikalni aktivisti opravljali zahtevne naloge, imeli odgovorne funkcije na družbenopolitičnem in samoupravnem področju, delovali v organih samoupravljanja, zlasti pa pri reševanju samoupravnih odločitev. Aktivnost in odlike posameznikov pa segajo še nazaj, v obdobje NOB, saj so kot borci za pravičnost in enakost med narodi aktivno sodelovali in prispevali k izgradnji naše socialistične ureditve. Osebnostno zavzeti in prizadveni se še danes vključujejo v različne oblike organiziranosti samoupravnega socialističnega sistema. Ne nazadnje pa nekaterim tudi poteka delovna doba in odhajajo v zaslužni pokoj; zato jim gre za dolgoletno nesebično in tovariško sodelovanje priznanje sindikata in njihovih sodelavcev.

OOS, ki so prejele priznanja, se odlikujejo po vzorno urejeni organiziranosti in po aktivnem vključevanju v delo na vseh ravneh družbenega življenja. Vplivno se uveljavljajo pri sprejemanju samoupravnih sporazumov in drugih samoupravnih aktov, zlasti pa pri uresničevanju nove ustave. Med pomembne naloge, ki so jih uspešno opravile, spada tudi uresničevanje sklepov kongresa sindikata in nadaljnje razvijanje samoupravnih odnosov znotraj združenega dela. Uspešne so pri urejanju dobrih medsebojnih odnosov, pri zastopanju delavskih interesov in tudi na področju izboljšanja družbenega standarda.

Njihovi člani se aktivno vključujejo v delo sindikata in samoupravno organiziranost znotraj združenega dela in v širši družbenopolitični skupnosti.

Želimo, da bi jim sledilo več OOS, vsem odlikovancem pa iskreno čestitamo!

